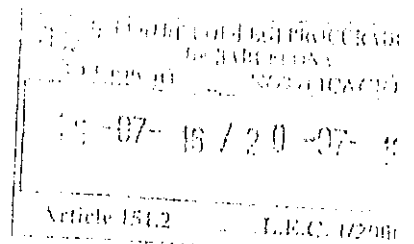

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU
SECCIÓ 3^a

Recurs d'apel·lació núm. 342/2014
Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona
Procediment ordinari núm. 325/2012
Apel·lant: IL·LM. AJUNTAMENT DE GIRONA
Apel·lada:

SENTÈNCIA núm. 409/2016

Magistrats/ades:
IL·LM. SR. MANUEL TÁBOAS BENTANACHS, President
IL·LMA. SRA. ISABEL HERNÁNDEZ PASCUAL
IL·LM. SR. HÉCTOR GARCÍA MORAGO

Barcelona, 13 de juny de 2016

LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (SECCIÓ 3^a), en nom de S.M el Rei i de conformitat amb allò que disposa l'art 117.1 de la Constitució, ha pronunciat la SENTÈNCIA que segueix, a les actuacions del recurs d'apel·lació núm. 342/2014, interposat, com a apel·lant, per L'IL·LM. AJUNTAMENT DE

GIRONA –representat pel Procurador SR. IGNACIO DE ANZIZU PIGEM i assistit per la Lletrada consistorial SRA. ROSA DIVÍ DESVILAR-, essent l'apel·lada, –representada per la Procuradora SRA. SÍLVIA ALEJANDRE DÍAZ i assistida pel Lletrat SR. RAFAEL-PABLO SANZ GONZÁLEZ-.

Ha actuat com a Magistrat ponent l'Il·lm. Sr. Héctor García Morago, el qual expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER: En el procediment ordinari núm. 325/2012, el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona dictà la Sentència núm. 214, de 30 de juny de 2014, en mèrits de la qual va ser estimada la demanda interposada per [redacted] contra L'IL·LM. AJUNTAMENT DE GIRONA i, conseqüentment, van ser anul·lats els Decrets d'Alcaldia de 8, 18 i 22 de juny de 2012, a través dels quals l'actora havia estat primerament requerida per tal de no dispensar begudes per al consum immediat en l'establiment que regentava, anomenat "L [redacted] (carrer [redacted] s [redacted]), per tal de ser objecte, amb posterioritat, d'una multa coercitiva seguida, en darrer terme, d'una clausura temporal del negoci.

La Sentència es veié completada per la Resolució interlocutòria de 31 de juliol de 2014, que imposà les costes a l'Ajuntament.

SEGON: Disconforme amb el resultat del plet, la Corporació local demandada interposà apel·lació; i la demandant s'hi oposà en temps i forma.

TERCER: Un cop elevades les actuacions a aquesta Sala, es va acordar formar-ne aquest rotlle d'apel·lació i designar Magistrat ponent. I un cop verificats els tràmits processals pertinents s'assenyalà el dia 31 de maig de 2016 per tal de votar i decidir.

QUART.- En la tramitació d'aquest recurs d'apel·lació han estat observades les prescripcions legals de rigor.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: En el procediment ordinari núm. 325/2012, el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona dictà la Sentència núm. 214, de 30 de juny de 2014, en mèrits de la qual va ser estimada la demanda interposada per [redacted] S (JIE-CB) contra L'IL·LM. AJUNTAMENT DE GIRONA (AG) i, conseqüentment, van ser anul·lats els Decrets d'Alcaldia de 8, 18 i 22 de juny de 2012, a través dels quals l'actora havia estat primerament requerida per tal de no dispensar begudes per al consum immediat en l'establiment que regentava, anomenat [redacted] (carrer [redacted] 2^a), essent objecte, amb posterioritat, d'una multa coercitiva seguida, en darrer terme, d'una clausura temporal del negoci.

La Sentència es veié completada per la Resolució interlocutòria de 31 de juliol de 2014, que imposà les costes a l'Ajuntament.

La defensa lletrada de L'AG pretén que siguin revocades les resolucions judicials que acabem de citar; a la qual cosa s'hi ha oposat la defensa lletrada de JIE-CB.

La Sentència d'instància partí de la premissa que les actuacions administratives controvertides, eren fruit d'un expedient sancionador i -per dir-ho d'alguna manera- en aplicació d'un rigorós enteniment del principi *in dubio pro reo*, considerarà que no hi havien proves de l'il·licit invocat per L'AG. Proves que fossin susceptibles de fonamentar la culpabilitat de JIE-CB *més enllà de qualsevol dubte raonable*.

No van ser aquestes les paraules exactes de la Sentència, però sí, indubtablement, la seva idea rectora.

SEGON: Més enllà de la seva literalitat, l'apel·lació de L'AG s'ha sustentat en una crítica de la Sentència *a quo*, precisament per considerar errònies llurs premisses; i en entendre que la Jutjadora d'instància hauria incorregut en una valoració manifestament errònia del material probatori acumulat en l'expedient. Expedient, aquest, que no tenia a veure amb cap actuació pròpiament sancionadora, i sí amb un procediment de pur i simple restabliment de la legalitat vulnerada, tramitat amb la finalitat que l'activitat realment duta a terme per JIE-CB a [redacted], s'adaptés a una llicència que només emparava la venda al detall de vins i begudes, i no pas la de bar. No sense afegir com l'apel·lada hauria consentit el Decret d'Alcaldia de 8 de juny de 2012, a través del qual es fixaren els fets desencadenants del conflicte (l'extralimitació de [redacted] en llurs activitats) i es requerí als titulars del negoci per tal que possessin fi a la seva actitud. Actitud, aquesta, originadora d'aglomeracions a la via pública i de molèsties al veïnat.

No ha estat de la mateixa opinió JIE-CB, la qual s'ha adherit a la tesi de la Sentència d'instància, a banda de considerar que amb independència de la naturalesa de l'expedient, els actes administratius impugnats havien de sustentarse en fets provats.

TERCER: En els estrictes termes en els quals ha estat plantejada la controvèrsia, l'apel·lació haurà de prosperar.

Primerament, perquè és del tot cert que l'expedient administratiu no tenia naturalesa sancionadora. Només pretenia que "..." es limités a fer de bodega i no mutés en una bodega/bar, amb la presència de clients consumint a l'exterior del negoci –en plena via pública–.

Que aquesta mutació es produí a partir d'un moment determinant ho acredita el fet que l'apel·lada no impugnés en temps i forma el Decret d'Alcaldia de 8 de juny de 2012, i que a resultes d'aquest Decret col·loqués un cartell a l'exterior del negoci, advertint de la prohibició de consumir al carrer.

La resta de proves, analitzades conjuntament sota els imperatius de la lògica i de l'experiència, demostren que el cartell susdit no es va veure precisament acompanyat d'un conducta empresarial congruent. El cartell s'instal·là per tal de salvar les aparences. "..." tenia la pretensió d'estendre les seves activitats a qualsevol preu; no debades intentà –sense èxit– obtenir una llicència de bar.

En l'anterior sentit, resulta il·lustrativa la presència, al carrer, a les portes de la bodega, de dues bótes estratègicament disposades per tal de facilitar el consum a l'exterior (ens remetem al material gràfic incorporat a les actuacions). D'altra banda, les actes aixecades reiteradament de la Policia local, si més no entre els dies 11 de maig de 2012 i 19 de juny de 2012, es fan ressò de la sortida a l'exterior, des de l'interior de la bodega, de clients amb elements tant il·lustratius de la situació com podrien ser copes de vidre o ampolles, de la qual cosa només es pot extreure una conclusió lògica; a saber: l'existència de connivència per part de l'ara apel·lada.

L'expedient administratiu també acredita l'existència de denúncies veïnals, encara que aquest fet resultés secundari si d'allò que es tractava era de que JIE-CB ajustés la seva activitat als termes de la llicència de bodega de la qual n'era titular.

Conseqüentment, haurem de concloure que les resolucions municipals impugnades en primera instància guardaven la deguda proporció amb uns fets que s'esquèia considerat provats.

QUART: De conformitat amb allò que disposen els apartats 1, 2 i 3 de l'art. 139 LJCA, no s'imposaran costes en aquesta segona i darrera instància.

Quant a les de la primera instància, s'imposen a l'actora (a hores d'ara apel·lada), si bé limitant-les a 300 euros en allò que pertoca al concepte *d'honoraris de lletrat*.

DECISIÓ:

Per tot allò que ha estat exposat, aquesta Secció 3^a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya **HA DECIDIT**:

ESTIMAR el present recurs d'apel·lació núm. 342/2014, promogut per L'IL·LM. AJUNTAMENT DE GIRONA, amb l'oposició de _____ i, conseqüentment, **REVOCAR** i deixar sense cap efecte la Sentència núm. 214, de 30 de juny de 2014, dictada pel Jutjat Contencios Administratiu núm. 2 de Girona en el sí del recurs ordinari núm. 325/2012 i, alhora, la Resolució interlocutòria de 31 de juliol del mateix any; i en el seu lloc, **DESESTIMAR** íntegrament el susdit recurs contencios-administratiu.

Sense costes, en aquesta ulterior instància; i amb la imposició de les costes de la primera instància a la comunitat de béns actora, per bé que limitant-les a 300 euros en allò que pertoca al concepte *d'honoraris de lletrat*.

Notifiqueu aquesta Sentència a les parts amb l'advertiment que és ferma i, com a tal, insusceptible de recursos.

Alhora, trameteu una certificació del present veredict, amb l'ofici corresponent, al Jutjat d'origen, per tal que hi pugui dictar els pronunciaments d'execució que siguin pertinents.

Aquesta és la nostra Sentència, que pronunciem, manem i signem. Adjunteu-ne una certificació literal al rotlle d'apel·lació,

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, el Magistrat ponent ha llegit i ha publicat la Sentència anterior. En dono fe.